

**מראי מקומות לשיעור ויקרא – פסח תשפ"א
הרב שבתי סלבטיצקי**

האם אתה "עשיר" באמת ? למה המצה נקראת "לחם עוני" ?

ויקרא א, יד : ואם מן העוף עלה קרבנו ליהוה והקריב מן התרים או מן בני היונה את קרבנו והקריבו הכהן אל המזבח... והקטיר אתו הכהן המזבחה על העצים אשר על האש עולה הוא אשה ריח ניחוח ליהוה.

רש"י א, יז : בכנפיו – נוצה ממש. והלא אין לך הדיוט שמריח ריח רע של כנפים נשרפים ואין נפשו קצה עליו, ולמה אמר הכתוב והקטיר, כדי שיהא המזבח שבע ומהודר בקרבנו של עני.

ירושלמי יומא פרק ד הלכה ה : והלא מי רגלים יפין לה אלא שאין מכניסין ריח רע לעזרה מפני הכבוד.

שבועות טו, א : נאמר בעולת בהמה אשה ריח ניחח, בעולת העוף – אשה ריח ניחח, במנחה – אשה ריח ניחח, מלמד, שאחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד שיכוין את לבו לאביו שבשמים!

פרדס יוסף תרומה, רס"א : הרבי ר' בונם זי"ע אמר, דזבלבד שיכוון לבו, לא קאי על הממעיט, רק על המרבה. דהממעיט העני, בודאי בנדבתו מכוון לבו לשמים.

שפת אמת כי תבוא תרל"א : כי בעבודת הבורא אין נ"מ בריבוי רק בהתעוררות רצון אמת בלב. ואדרבא מי שאינו יכול לעשות הרבה ומכוון בהמעט אפשר חשוב יותר.